

[Horn.]

ukendt her i tinget efterhånden, selv om der siden i fjor er sket ændringer i forslagene på grundlag af det resultat, vi nåede til i udvalget og under forhandlingerne med lærerorganisationerne. Ærede medlemmer vil af de to udvalgsberetninger med tilhørende bilag fra foregående folketingsår kunne se, at der er udrettet et betydeligt og dybtgående undersøgelsesarbejde med forslagene. Jeg kan vel også tilføje, at havde valget ikke stoppet vort arbejde i foråret, havde vi allerede haft forslagene gennemført i større eller mindre enighed, eftersom de tre partier havde arbejdet sig frem til principiel enighed og ligeledes til enighed om en række detaljer.

Forinden jeg kommer nærmere ind på dette udgangspunkt for de foreliggende lovforslag, vil jeg gerne gøre et par enkelte bemærkninger om nogle af de oftest forekommende emner i skoledebatten, en debat, der ofte har haft et skævt forløb, alt efter som man i propagandaen har fundet det hensigtsmæssigt at lægge vægten på det ene eller det andet emne.

Jeg bemærkede under den politiske debat her i tinget i oktober måned, at et par ordførere havde en forestilling om, at der manglede klarhed over visse ting, og det er vel almindelig kendt, at lærerorganisationerne er af den opfattelse, at der burde nedsættes en kommission. Jeg ved nu ikke, hvad en sådan kommission skulle finde ud af.

Jeg har da også kun set fremført nogle almindeligheder som argumentation for nødvendigheden af en sådan kommission. Påstanden om, at en kommission ville være nyttig, kan kun skyldes en forestilling eller et ønske om at forhale gennemførelsen af forslagene, hvad de ærede medlemmer kan konstatere ved at læse de før omtalte beretninger med tilhørende bilag, som viser, at udvalget har gennemtrawlet problemerne og er gået i detaljer vel ud over, hvad der er normalt her i det høje ting.

Det er nu snart ti år siden, medlemmer

af partiet venstre rejste spørgsmålet om en strukturændring for vor folkeskole. Der er afholdt rundbordskonferencer med et bredt udsnit af skoleinteresserede, ledet af daværende undervisningsminister Hartvig Frisch. Derefter arbejdede lærerorganisationerne med spørgsmålet i tre år og afgav i 1952 deres fællesbetænkning. Askovudvalget, vort parti og partiet venstre har i årevis arbejdet med sagen, og man ved, at gennembruddet skete i vinteren 1954-55 efter en ny konference, hvor det såkaldte 8 mands udvalg arbejdede sig frem til det såkaldte midterlinjeforslag, som fremsattes første gang i april 1955 og havde lærerorganisationernes tilslutning.

Jeg gad egentlig vide, hvad det er for mystiske ting, man forestiller sig der skulle kunne drages frem i lyset, efter at vi i to folketingsår har arbejdet med denne sag, både hvad angår strukturen, og hvad angår en række praktiske muligheder. Man kan vel ikke mene, at vi herfra på det tidspunkt skulle til at blande os i de pædagogiske og administrative problemer, når både lærerorganisationerne og faginspektørerne over for udvalget havde erkendt, at en skole kunne fungere inden for de her angivne rammer. Jeg skal om lidt vende tilbage til det, som skiller parterne. At der er nogle kredse, som ønsker, at der intet skal ske, kan man vel kun notere. Sådan har det altid været, men lige så regelmæssigt er sådanne meninger blevet gjort til skamme af livets lov om foranderligheden, der også gælder for skolen.

Jeg skal ikke komme med en større udrødning af vore synspunkter; de er velkendte fra tidligere debatter her i tinget, dels fra den tidligere undervisningsministers fremsættelsestaler, dels fra de indlæg, jeg på mit partis vegne har givet om de forslag, der har foreligget gennem årene. Jeg skal blot præcisere vor stilling ved at fremhæve, at vi selvfølgelig helst havde set, at midterlinjeforslaget var blevet gennemført, og det navnlig af to grunde: for det første menté vi, at det skabte den bedste balance i skole-